

Farisæeren og tolderen

Nøglevers: "Jeg siger jer: Denne mand gik hjem retfærdiggjort, men ikke den anden. For enhver, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes."
Lukas 18:14

Udvalgte skriftsteder:
Lukas 18:9-14

Fariserne blev betragtet som en meget religiøs klasse blandt jøderne. De var fromme, i det mindste udadtil, og meget nøjeregnende med at overholde deres traditioner. Indadtil var de imidlertid, som Herren fortæller os, som gruppe langt fra retfærdige. "Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere!" Jesus, som kunne læse deres hjerter, var i stand til at tilføje, at de var som grave, smukke og hvide udenpå, men indvendigt fulde af forrådnelse. Mattæus 23:27

Der findes lignende grupper i kristenheden i dag – dem, der udadtil er moralske, meget nøjeregnende, præcise og samvittighedsfulde, men alligevel ikke behager Herren. De er stolte af deres retfærdighed og indser ikke, at selvom de måske er mindre fordærvede end andre, har de intet at prale af. De er,

ligesom hele menneskeheden, langt fra at være perfekte. "Der er ingen retfærdig, nej, ikke en eneste. ... De er alle kommet på afveje." (Romerne 3:10-12). Lignelsen i vores lektion har til formål at vise, at Gud ser med mere sympati og medfølelse på den mere syndige person, der er ydmyg og erkender sin tilstand, end på den moralsk bedre person, der praler af sin påståede retfærdighed.

Lignelsen begynder således: "To mænd gik op til templet for at bede; den ene var farisæer, den anden tolder. Farisæeren stod og bad således for sig selv: Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som andre mennesker, som er røveriske, uretfærdige, ægteskabsbrydere eller endog som denne tolder. Jeg faster to gange om ugen og giver tiende af alt, hvad jeg ejer." (Lukas 18:10-12). Den selvretfærdige farisæer var åbenbart i mange henseender en god moralsk person. Men han var meget stolt og pralede af sine retfærdige gerninger. Han var også meget hurtig til at fordømme andre, hvilket er et tydeligt tegn på en dårlig hjertets tilstand.

Den anden mand i lignelsen – en tolder eller skatteopkræver – tilhørte en lavere klasse og blev generelt foragtet af folket. Han havde mange svagheder og syndige pletter, men han var klar over sin tilstand. "Tolderen stod langt væk og turde ikke engang løfte sine øjne mod himlen, men slog sig for

brystet og sagde: Gud, vær mig synder nådig." Lukas 18:13

Alle kristne har i kraft af deres forhold til Gud, dækningen af deres synder, Åndens fødsel og det forvandlende arbejde, der foregår i deres hjerter, al mulig grund til at takke Herren. Men de har intet at prale af, eller som apostlen Paulus udtrykker det: "Hvad adskiller dig fra andre? Hvad har du, som du ikke har modtaget? ... hvorfor praler du, som om du ikke havde modtaget det?" 1 Korinther 4:7

Hvis vi derfor erkender, at forskellen mellem os selv og andre skyldes Herren og hans nåde i os og ikke os selv, er det den rette holdning i vores hjerte. Alle, der har denne erkendelse, kan med rette takke Herren for, at de i denne henseende er forskellige fra andre. Det er kun ved Gud og hans Søn, Kristus Jesus, at vi er forskellige. "Af nåde er I frelst ved tro, og det ikke af jer selv, det er Guds gave, ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig. For vi er hans værk, skabt i Kristus Jesus." Efeserbrevet 2:8-10